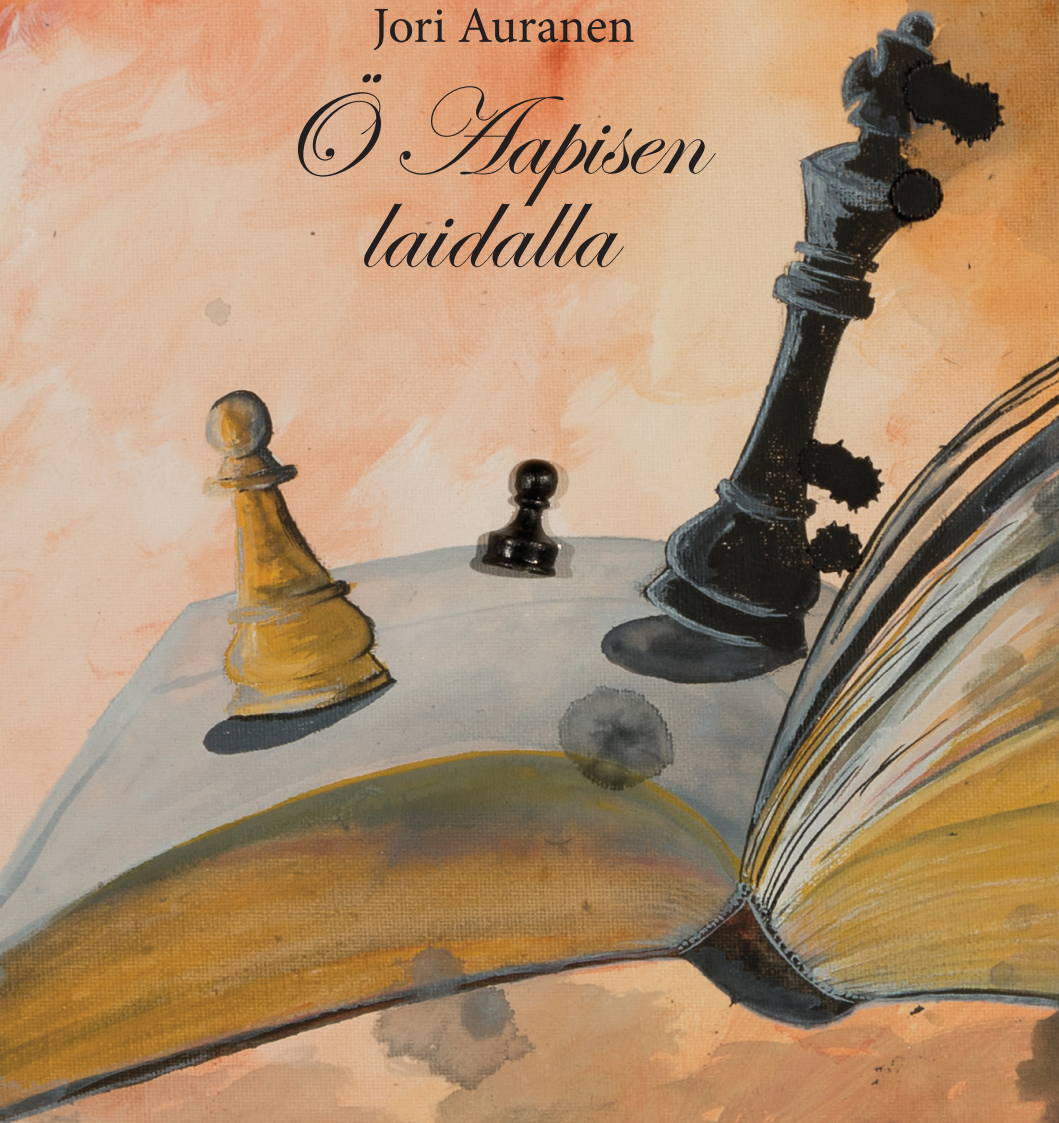

Jori Auranen

*Ö. Aapisen
laidalla*

Jori Auranen

Ö Apisen laidalla

© 2016 Jori Auranen

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

Kansi ja kuvitus: Susan Möller

Taitto: Aino Jaakkola

Takakannen kuva: Eeva Meusel

Takakannen teksti: Pirjo Hurskainen

ISBN: 978-952-339-389-9

*“Vain kaksi asiaa ovat äärettömiä,
universumi ja ihmisten typeruus,
enkä ole ensimmäisestä aivan varma.”*

- Albert Einstein -

“Haluan elää, en vain elellä.”

- Aarne Jurnio -

Jori on juopon nimi

*Muistan kun olin 11-vuotias,
kouluni vieressä oli harvapuinen
metsä kalliolla.*

*Välituntisin, opettajan valvovien
silmiä herpaannuttua,
juoksimme kavereiden kanssa
kielloista välittämättä
maagiseen metsään
kuin kielletyn hedelmän
uteliaisuuden riivaamina.*

*Metsässä, alkukeväällä ja
loppulukuvuodesta, oli keski-ikäinen
miesporukka ringissä juomassa
kotipolitoista ja kaupan keskiolutta.*

*He olivat riutuneita, kuluneita
ja elämän koettelemia
laitapuolenkulkijoita.*

*He olivat ystävällisiä ja mukavia
meille poikasille,
jopa varottavia ja olemuksiltaan
opettavaisia kaikessa traagisessa
surumielisyydessään.*

*Monena päivänä välituntisin
kuuntelimme heidän juttujaan,
joista puoliakaan emme
silloin ymmärtäneetkään.*

*Muistan, kun yksi miehistä,
karun näköinen iso mies,
hieman jopa pelottavakin ja
kaljupäinen, lukuun ottamatta korvan
takaa puoleen käsivarteen saakka
laskeutuvaa hiusnippua,
kertoi että hän on jekunen
viikko aiemmin vapautunut vankilasta.*

*Hän kertoi, että hänellä ei
ole kotia, koska vaimo
jätti hänet ja vaihtoi
asunnosta lukot.*

*Tytärtäkään hän ei saa tavata, koska on
niin kelvoton renttuhulltti ja retkyjuoppo.*

*Siksi hän juo viinaa päivät pitkät,
jotta kylmän kevät yön tullessa
hän pysyisi lämpimänä.*

*Tunsin surullisuutta miehen puolesta,
miestä kohtaan,
vaikka elämästä en juurikaan
mitään vielä silloin tiennyt.*

*Silti hänen surullisesta ja surkeasta
kohtalosta huolimatta
hän lohdutti vierellään istuvaa ystäväänsä,
jonka äiti oli kuollut edellisenä päivänä.*

*Seuraavalla välitunnilla kun
menimme taas maagiseen metsään
tapaamaan tätä Surullisten
Miesten Seuruetta, tämä
kaljupäinen mutta korvan takaa
pitkähiuksinen mies kysyi nimeäni.*

*Vastasin hänelle että: "Jori",
jolloin mies huudahti: Jori!
Jori on juoppo nimi. "*

*Silloin 11-vuotiaana luulin,
että minustakin tulee juoppo,
surullinen juoppo juomassa
maagisessa metsässä.*

*20 vuotta myöhemmin ja
muutama päivä sitten,
kulkiessani kadulla vastaan tuli
yli 60-vuotias riutunut ja räyhääntynyt
alkoholin turvottama mies.*

*Hän alkoi jutella kanssani
niitä näitä ja sitä sun tätä.*

*Mies kysyi nimeäni,
johon vastattuani hän huudahtaa:
"Jori! Jori on juopon nimi. "*

*Hymyilin miehelle ja ajattelin,
että jos minusta olisi tullut juoppo,
niin olisinko yhtä sitkeä ja kestävä
kuin tämä mies, jonka korvan
takaa kasvaa pitkä hiusnippu?*

On the road

*On the road,
yhdet vielä.*

*On the road,
matkalla maailmalle.*

*On the road,
kulttia kerrakseen.*

*On the road,
Kerouacia parhaimmillaan.*

*Niin tai näin
matka helvettiin tai Meksikoon päättyykään.*

*Ymmärrän matkan,
ymmärrän sen tarkoituksen.
Ymmärrän myös aatteen
ja suuren ajatuksen.*

*Mutta miksei kukaan lyömällä
iskoistanut Jackin päähän
kappalejaon merkitystä?*

Jori Aurasen toinen runokirja sisältää elämänmakuisia, katkeransuloisia runoja, jotka kertovat elämän iloista ja suruista, ihmisen mitättömyydestä ja mahtavuudesta. Runoja, jotka koskevat ja koskettavat. Runoja laita-

puolen kulkijoista ja selviytyjistä. Runoja pienistä ihmisistä ja suurista tunteista. Runoja rooleista, liuturaidoista ja arjen vankilasta. Muistutuksia olennaisesta ja siitä mikä on oikeasti tärkeää. Miten itse elät esiripun iltaisin laskeuduttua? Kiire elää, juosta kohti elämää, kiire elää "sitten kun" – elämää. Mitä jos, elämä onkin tässä ja nyt? Mitä jos karistat menneisyyden hartioiltasi ja tartut tähän hetkeen näiden koskettavien, alastomien runojen myötä. Ö on Aapisen laidalla. Minkä reunal-la itse olet?

